

Sygn. akt II CSK 694/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa [...] Szpitala [...] z siedzibą w P.
przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia - [...] Oddziałowi Wojewódzkiemu
w [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 2700
(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), a nawet na wystąpienie w sprawie zagadnienia prawnego, to nie występują te przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania.

Istotnym zagadnieniem prawnym w omawianym znaczeniu jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, niepublikowane). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym, skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 – 16, poz. 243).

Skarżący wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, czy w świetle art. 471 k.c. jako nienależyte wykonanie zobowiązania może być uznane spełnienie świadczenia przez dłużnika, w sytuacji gdy realizowane ono było okresowo, pod stałym nadzorem wierzyciela, który w toku jego realizacji nie zgłaszał jakichkolwiek zastrzeżeń, zarówno co do sposobu, jak i miejsca jego wykonania.

Tymczasem z wiążących Sąd Najwyższy ustaleń (art. 398³ § 3 k.p.c.) nie wynika jakoby przedmiotowe świadczenia były wykonywane pod „stałym nadzorem wierzyciela”. Skarga kasacyjna nie może być oparta na wizji stanu faktycznego reprezentującego przez skarżącego. Skoro więc nieprawidłowości rozliczeń zostały dopiero wykryte w toku przeprowadzonej kontroli, to wyartykułowane zagadnienie nie miało bezpośredniego wpływu na wynik sprawy. Argumenty skarżącego sprowadzają się w znacznej części do analizy przeprowadzonej przez pozwanego kontroli prawidłowości wykonania poszczególnych świadczeń oraz rozliczenia z wykonanych procedur na oddziale anestezjologii i intensywnej terapii oraz kardiologii. Z ustaleń wynika, że dochodziło do podwójnego finansowania procedury przez MZ i przez [...]OW NFZ.

Trafnie skarżący w skardze kasacyjnej zwrócił uwagę na to, że skoro skarga kasacyjna jest środkiem prawnym funkcjonującym w zasadzie w interesie publicznym dlatego Sąd Najwyższy musi się skoncentrować na rozpoznawaniu spraw najpoważniejszych i precedensowych, a do tej kategorii nie można zaliczyć rozpoznawanej sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12 niepublikowane).

O oczywistej zasadności skargi kasacyjnej możemy mówić wtedy, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają jej uwzględnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.). Innymi słowy przesłanka ta występuje, gdy w sprawie dopuszczono się takiego naruszenia prawa, które jest widoczne „na pierwszy rzut oka” i nie nasuwa wątpliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2007 r., III CSK 219/07, niepublikowane). O oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie

można wnioskować na podstawie zakwestionowania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Tymczasem szereg argumentów powoływanych przez skarżącego w uzasadnieniu skargi kasacyjnej dotyczy sposobu dokonania przez Sąd ustaleń faktycznych na podstawie materiału zebranego w sprawie.

Powód przeoczył, iż nie można z przesłanką określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. równocześnie podnosić, że w ramach naruszenia tych samych przepisów w sprawie pojawiło się istotne zagadnienie prawne. Jest to błąd logiczny, albowiem gdy wchodzi w rachubę zagadnienie prawne skarga kasacyjna nie może być oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2008 r., V CSK 550/07, niepublikowane).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]